

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 17. Eadem Respublica per summum Pontificem suæ libertati restituta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.
omnibus enim locis facta erat irruptio
multæ domus ex integro deprædatur
& civium nonnulli Ravennam in carceres
abstracti, militiæ Præfecti & Magistratus
exauctorati, atque in eorum locum subrogati
Angelius, Alphonsus Giangius, ac Julianus
Malpelus, & summum Benjamin Lolius in
arcis Gubernatorem renuntiatus. Insuper
Cardinalis nomine Pontificis edictum promulgari
jussit, vi cujus cunctis armis uti vetitum,
cumque rumor sparsisset, Etruriæ Administros
validum regimen in Reipublicæ opem Carpegnanum
versus emisisse, Alberonius Marinellus &
Ravennatensi Præfectis in mandatis dedit,
ut conscriptis militum supplementis rupta
omni mora accurrerent.

§. XVII.

*Respublica per summum Pontificem
suae libertati restituta.*

Ceterum omnibus persuasissimum fuit
cuncta hæc inciscio ac invito Clemente
Papa fuisse attentata, totiusque tumultus
auctores, fautoresque extitisse præcipue
Almarighium, Lolium Penam, Ariminensem
Episcopum, Angelium, aliosque factiosæ plebi
adhærentes. Graviora insuper mala ex
violenta hac Reipublicæ oppressione timebantur.

bantur, vel maxime ideo, quod Ca- Sæc. XVIII.
 rolus VI. Imperator supremum in eam A. C. 1739.
 jus obtenderet: eapropter non modo a
 Senatu, sed & pluribus aliis probatæ
 fidei Viris gravissimæ ad Papam defe-
 rebantur querelæ, quibus auditis Cle-
 mens ex facinoris indignitate acerbissi-
 mum animi dolorem suscepit, vehe-
 mentissime in Cardinalem Alberonium
 excandescens, quod contra apertam
 Pontificis mentem & mandatum arma-
 tam vim adhibuisset: Inter primas igitur
 curas reposuit Pontifex, ut resti-
 tuta civium concordia, omnia in pri-
 stinum statum redigerentur: Eo sine
 plures habuit Patrum conventus, in
 quibus de opportunis remediis delibe-
 ratum: Præ ceteris placuit, Lantium
 Urbini Præsidem eo decernere, ut se-
 ditionis flammæ adhuc sub cineribus
 latentes penitus extinguere satageret:
 præterea Pontifex illuc delegavit Hen-
 ricum Henriquez Perusæ Governato-
 rem, Virum sane Majoribus suis di-
 gnissimum ob spectatam suam multis,
 magnisque in rebus fidem, prudentiam,
 atque integritatem. Huic in mandatis
 datum, ut militibus, & Sbirris &c.
 urbe ejectis, exploraret, utrum com-
 muni aut saltem potissimorum consensu
 vel pristinam Reipublicæ libertatem
 conservare, vel ultro sese Sedis Apo-
 stolicæ

Sæc XVIII.
A. C. 1739.

stolicæ imperio subdicere vellent? primum eligerent, Apostolicus hic Commissarius mox eorum jura, privilegia libertatesque confirmaret, summaque ope in id incumberet, ut alienati inter se plebis & Nobilium animi ad sinceram firmamque concordiam revocarentur. Si vero ultro subjectionem offerrent, Respublica solemnni juramento fidelitatis homagium Pontificis nomine, Commissario præstaret. His mandatis instructus Henriquez Marinum venit, ac primo Senatam, qui ex sexaginta Patribus, nuper ab Alberonio exauctoratus constabat, convocavit, eisque paucis gravibus tamen verbis proposuit, suadarent suffragia vel pro libertate, vel pro subjectione erga Sacram Sedem, cui per juramentum fidem suam obfringerent. Postea idem Papæ Delegatus cunctos Pagorum, qui Reipublicæ parent, Primores Sant-Marinum venire jussit, eisque eadem proposuit cum ergo (exceptis duntaxat novem) plusquam quadringenti, qui Reipublicæ ac ceterorum pagorum nomine aderant, una omnes de conservanda libertate suum sacramentum dicerent, Henricus cognita cujusque Ordinis voluntate Gubernatorem, militiæ Præfectum, & Præctorem ab Alberonio constitutos exauctoravit, eosque Marino excedere jussit.

ac demum illorum loco Reipublicæ Capitaneos seu alternantes Prætores, ceterosque omnes Officiales pristinis suis dignitatibus & muniis restituit, denique veterem Reipublicæ libertatem & legitima ejus privilegia publice confirmavit. His sine omni tumultu peractis totam rei gestæ seriem ad Pontificem rescripsit.

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

Interim hujus Reipublicæ Viri Nobiliores Romæ apud summum Pontificem hanc causam fervide agebant, & oppressam patriæ suæ libertatem firmiter corroborari enixe petebant; pariter hanc in rem supremum Aulæ Pontificiæ Præfectum Popularem suum supplices adibant, qui tamen, ne suam patriæque causam agere crederetur, totum hoc negotium ad Lorensinium Advocatum a Papa in hac causa constitutum remisit, coram quo hi Nobiles palam declarabant, se nil ardentius cupere, quam pristinam Reipublicæ libertatem restitui, omniumque horum tumultuum causam esse duntaxat quosdam rebelles, qui Alberonium Cardinalem armata manu in has terras evocassent:

Hæc dum Romæ via juris agebantur, Cardinalis Firau Status Pontificii Secretarius die decima quarta Novembris Roma ad Alberoni literas hoc dedit responsum:

Ad

Sæc. XVIII.

A. C. 1739.

Ad ultimas Eminentia vestra ad
 „me die septima hujus datas respondeo,
 „Pontificis animum summo mærore præ-
 „cipue ideo affligi, eo quod in nota causa
 „ejus mentem & consilium penitus fuisse
 „neglectum percepisset: Sanctitas sua
 „unice voluit ac jussit, ut Eminentia
 „vestra non prius Marini terras adiret,
 „quam potissima & sanior incolarum
 „pars ultro Ravennam venisset, & co-
 „ram sua Eminentia non modo suæ au-
 „toritatis opem implorasset, sed etiam
 „scriptotenus ac sponte petiisset, ut
 „tanquam immediati Sedis Apostolicæ
 „subditi reciperentur. Huic autem
 „mandato nulla ex parte obtemperatum
 „fuisse, imo a Sanctitatis suæ voluntate
 „penitus aliena fuisse attentata: Emi-
 „nentiam quippe vestram, priusquam
 „vel unicus ex his incolis ejus auctori-
 „tatem præscripto modo implorasset,
 „in Sant-Marinam ditionem irrupisse,
 „& postea quod quatuor miserabiles
 „Seravallensis terræ homunciones e-
 „dixere, pro potissima & saniore Ma-
 „rinensis Reipublicæ parte fuisse jacti-
 „tatum, quinimo ipsa urbe occupata
 „inter postremas curas rejectum, an-
 „potissima Senatus pars, quæ ubique
 „totam Communitatem repræsentat,
 „ultro & libere sese Sacræ Sedis imper-
 „rio subjicere deposceret, sed potius tre-
 „cent-

„centos milites, militares Architectos, Sæc. XVIII.
 „omnesque Sbiros fuisse convocatos, A. C. 1739.
 „horumque ope & minis incolas ad præ-
 „standum fidei juramentum fuisse com-
 „pulsos. „

„Jam prudentum & a partium stu-
 „dio alienorum iudicio relinquimus,
 „an id pro libero, & ultroneo hujus
 „Reipublicæ actu sit habendum, præ-
 „cipue cum accesserint plurium incar-
 „cerationes, ædium deprædationes, pu-
 „blicæ protestationes, necnon fuga plu-
 „rium civium, qui libentius patriam re-
 „linuere, quam violento hoc jura-
 „mento illam prodere voluerunt: His
 „tamen omnibus insuperhabitis Emi-
 „nentia vestra miratur, quod amantis-
 „simi, æquissimi ac longe moderatifi-
 „simi Pontificis animum hæc omnia
 „afflixisse scribatur: Ergo Beatissimus
 „Pater non exoptet, ut omnia ad pri-
 „stinum debitumque statum reducantur,
 „& quidem eo modo, quem æquitas,
 „prudentia, fidelitas, & Sacræ Sedis
 „honor a tanto Pontifice deposcit? Non,
 „Non, Sanctitas sua hac agendi ratione
 „non mutat pristinam suam sententiam,
 „nec diversa adoptat principia; nun-
 „quam enim hac in re aliud intendit,
 „quam Sant-Marinum in suum recipere
 „patrocinium, & id sicut in casu,
 „quo incolæ ultro & libere se subicere
 „vel-

Sæc. XVIII. „vellent, nulla autem vis metusque
 A. C. 1739. „adhiberetur: Cum ergo Sanctitas sua
 „rem præpostere gestam fuisse experta
 „sit, firmiter statuit, quietem & præ-
 „sæ Reipublicæ commodum modo
 „quo opportunius, faciliusque fieri pos-
 „erit, omni studio procurare. Hæc
 „studiose ac fusius exponere volui, ut
 „Eminentia vestra pia & vera Sancti-
 „tatis suæ consilia eo melius assequi
 „ac penetrare valeat: de cetero &c.

Evolutis aliquot diebus ipsemet Car-
 dinalis Alberonius Romam venit, qui
 obtenta alloquii copia suam agendi ra-
 tionem coram Papa vindicare nitēba-
 tur, vehementibus tamen verbis ab eo re-
 prehensus, quod mandati limites trans-
 gressus Sedis Apostolicæ auctoritatem
 & Pontificis honorem in tam mani-
 festum discrimen adduxisset: culpam
 suam equidem obtento ampliandi im-
 perii Pontificii studio purgare nitēbatur,
 attamen dum iratum Papam his placare
 non posset, Corfinium Cardinalem
 ejus Nepotem adiit, eique plurimas
 proposuit rationes, quibus captam Ma-
 rini possessionem velut rem bene gestam,
 proficuum, imo & necessariam jacti-
 tare conatus est: quinimo sui attentati
 æquitatem tanta verborum ubertate,
 ac ingeniose excogitatis rationibus ostēn-
 tare noverat, ut ex Cardinalibus, aliis-
 que

que Papæ Administris nonnullos, quantumvis antea renitentes, in suam sententiam rapere videretur: Ex his etiam Lanfredinius Cardinalis duo scripta vulgavit, in quorum primo comprobare nitebatur, res semel a quodam Cardinale Legato gestas revocari haud posse, in altero demonstratum ibat, quod ad componenda Marinorum diffidia habiles ac idonei Viri, ac demum Visitator Apostolicus ad Rempublicam decernendus esset. Ipse etiam Alberonius acerbissimum illud scriptum, quod Marinorum Respublica in suæ causæ libertatisque defensionem publici juris fecerat, confutare nitebatur. Hæc tamen omnia ab æquissimo Pontifice tantum impetrare haud poterant, ut vel latum unguem a concepta æquitatis sententia recederet: Eodem igitur adhuc anno omnia ab Alberonio sancta & mutata fuere revocata, & perturbatus Reipublicæ status summa felicitate & maximo incolarum applausu compositus est. Alberonius e contrario non modo Pontificis indignationem sibi accersivit, sed etiam apud suos quoque Populares sese adeo exosum reddidit, ut ex Cæsaris jussu ei significatum, quod honori suo plurimum consuleret, si haud amplius Placentiam veniret.

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

§. XVIII.